

Hugo Bouter

Opdat Hij ons tot God zou brengen

1 Petrus 3:18

Inleiding

Dit is een geliefd thema in samenkomsten en conferenties. Het geeft een samenvatting van de heerlijke gevolgen van het verlossingswerk van Christus. Vroeger waren we ver van God verwijderd, maar nu zijn wij nabij gebracht door het bloed van Christus (Ef. 2:11-22).

Er zijn drie hoofdthema's om over na te denken:

1. In Gods nabijheid gebracht (Luk. 15);
2. In relatie met God en met Christus gekomen (Ef. 2);
3. In Zijn dienst geroepen als priesterzonen (Mal. 3:17; 1 Petr. 2).

Terug naar de Vader

Wie kent niet de geschiedenis van de verloren zoon? Het is een mooie illustratie van de mens die zich bewust wordt van zijn verloren toestand en tot zichzelf komt. Dat spreekt van de bekering. Hij neemt de beslissing om tot God te gaan, in het besef van zijn eigen falen: 'Ik heb gezondigd tegenover de hemel en voor u' (Luk.

15:21). Die belijdenis is voldoende voor de Vader, en dan gebeurt het wonder: de berouwvolle zondaar wordt bekleed met het beste kleed, hij krijgt een ring aan zijn hand als teken van Gods trouw, en sandalen aan zijn voeten. Dat laatste getuigt van de kracht die nodig is voor de wandel in nieuwheid van leven (Rom. 6:4).

De reactie van de Vader wil zeggen dat Christus Zelf mijn gerechtigheid voor God geworden is. In Hem ben ik begenadigd, en aangenaam voor God geworden in de Geliefde (1 Kor. 1:30; 2 Kor. 5:21; Ef. 1:6). Wij zijn gered uit de macht van de duisternis en overgebracht in het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde, in Wie wij de verlossing hebben, de vergeving van de zonden (Kol. 1:13-14).

Kinderen en zonen van de Vader

Het is een wonder van Gods genade dat wij nu als kinderen en zonen tot God zijn gebracht. De Vader erkent ons als Zijn geliefde kinderen en wij erkennen Christus, de Zoon, als onze Heer en Heiland. Het 'kindschap' van God wil zeggen dat wij uit Hem geboren zijn, wij hebben nieuw leven ontvangen, eeuwig leven. Het 'zoonschap' benadrukt onze positie, want de zonen van God vertegenwoordigen Hem en dienen te wandelen op een wijze die Hem waardig is (Rom. 8:15-17; Gal. 4:4-7).

Dit is bepalend voor onze eredienst, de aanbidding in geest en waarheid, en voor het feit dat wij als zonen ook erfgenamen van God zijn geworden (vgl. Joh. 3 en 4). Het is immers de Geest van Zijn Zoon, die God in onze harten heeft uitgezonden, die roept: 'Abba, Vader!' Dit staat allemaal in contrast met de zegeningen van Israël, die uiterlijk van aard waren. De gemeente is nabijgekomen door het bloed van Christus en groeit op tot een heilige tempel in de Heer (Ef. 2).

Priesters in Gods heiligdom

Er is nog een derde zegen, die verband houdt met onze plaats in Gods nabijheid. Wij mogen actief zijn als Levieten en priesters voor Gods aangezicht. De typen van het Oude Testament vinden hun vervulling in een nieuwe orde van dingen (vgl. ook reeds Neh. 11:17). De tempelrituelen hebben een geestelijke betekenis voor de gelovigen, die nu als priesterzonen vrij tot God mogen naderen en altijd toegang hebben in Zijn tegenwoordigheid.

Het allerheiligste is niet langer gesloten. Dat is het onderwijs van de brief aan de Hebrëen (zie Hebr. 9 en 10). De brief eindigt o.a. met de oproep om door Christus

voortdurend offers van lof en dank te brengen aan God, dat is de vrucht van de lippen die Zijn naam belijden. Er zijn ook materiële offers van weldadigheid en mededeelzaamheid waarin God een welbehagen heeft (Hebr. 13:15-16).

Reeds onder het oude verbond is er sprake van een zoon, die gespaard wordt omdat hij zijn vader dient (Mal. 3:17). Dat is ook het kenmerk van wie God dienen in geest en waarheid en Christus als Heer over Zijn huis erkennen. Petrus zegt dat wij als levende stenen worden opgebouwd als een geestelijk huis, tot een heilig priesterdom om geestelijke offeranden te offeren, die voor God welbehagelijk zijn door Christus (1 Petr. 2:4-5).

